

Spetteren met water

Tijd om weer eens een controversieel onderwerp aan te snijden. De 'doop'. Dit onderwerp is een van de meest gebruikte voorbeelden waarmee christenen kunnen laten zien hoe we het met z'n allen heel goed niet met elkaar eens kunnen zijn, en we weten allemaal ons standpunt nog uitstekend te onderbouwen ook. Als iemand die graag met bijbelstudies bezig is en regelmatig met anderen over geloofskwesties praat gebeurt me het regelmatig dat we op het onderwerp 'dopen' uitkomen, waarbij meestal blijkt dat dit onderwerp erg gevoelig ligt.

Eigenlijk is het bizar dat christenen het over zoiets simpels en fundamenteels zulke sterke meningsverschillen hebben. Meestal draait het puur om de vraag of het dopen van kleine kinderen wel bijbels zou zijn. Wanneer je het ook nog gaat hebben over de vraag of iemand die wel gelooft maar niet gedoopt is naar de 'hel' gaat wordt het helemaal gezellig. We kunnen met deze vragen een aantal dingen doen: Ons er niet druk om maken, er vanuit gaan dat de meerderheid wel gelijk zal hebben, er vanuit gaan dat jouw denominatie wel gelijk zal hebben, of de kwestie zelf onderzoeken. Wie met optie 4 begint eindigt alleen vaak met optie 2 of 3. Waarom? Omdat het ontzettend lastig is grip op dit onderwerp te krijgen zonder de complete historische en tekstuele context. De historische context is bij de meesten niet bekend en de tekstuele context is met het gebrek aan het eerste met de moderne bijbelvertalingen heel erg wazig geworden.

Ik ben zelf opgegroeid met een evangeliegemeente waar ze aan volwassenedoop doen. Eén van de leden van die gemeente had een zoontje van 10 jaar die zich heel graag wilde laten dopen. Maar, bij onze gemeente mocht dat niet. Ze waren niet alleen tegen het dopen van baby's die nog niet bekeerd kunnen zijn, maar waren ook van mening dat iemand van 10 jaar nog niet oud genoeg was om serieus de keuze te maken. Ze dachten dat hij in zijn tienerjaren waarschijnlijk wel van z'n geloof af zou vallen, of dat die kans in elk geval heel groot was, dus waren ze van mening dat hij nog niet gedoopt mocht worden. Nou heb ik de neiging hierover meteen mijn mening te vertellen, maar die zal in de loop van het verhaal wel duidelijk worden. Uiteindelijk heeft dat gezin een andere gemeente gevonden waar hun zoon wel gedoopt mocht worden.

Ik moet zeggen dat ik de angst van de oudsten wel een beetje begreep. Ze hadden genoeg slechte voorbeelden gezien van kinderen die in hun tienerjaren niet op het rechte pad bleven. Ook ik was er één van. Maar ondanks mijn wilde haren besloot ik op m'n achttiende dat ik me wilde laten dopen. Ik wilde 'voor Jezus gaan', zoals ze dat dan noemden. Ik werd ondervraagd door de oudsten waarom ik me dan wel wilde laten dopen. Ondanks dat ik eigenlijk geen idee had wat de doop exact inhield vertelde ik dat ik gewoon gehoorzaam wilde zijn en Jezus wilde volgen. Dat was voldoende voor hen. We hadden een doopbespreking samen met de andere kandidaten. Tussen de gegadigden waren er ook een paar die als baby al gedoopt waren, en nu geloofden dat die doop niet geldig was en daarom nu ze bekeerd waren het goed wilden doen. Bij ons was het de gewoonte dat je een getuigenis gaf voordat je gedoopt werd. Maar tijdens zo'n doopdienst kwamen er ook heel veel gasten uit andere denominaties die daar heel anders tegenaan keken, dus we werden nadrukkelijk gewaarschuwd dat we niets mochten zeggen over de kinderdoop en hoe verkeerd dat dan was. Stel je voor dat je een bezoeker zou beledigen, dat was natuurlijk niet de bedoeling... Wij hebben braaf geluisterd maar ik heb ook wel eens meegemaakt dat iemand het toch zei. Ik ben benieuwd wat voor een berisping deze persoon toen heeft gehad.

In die tijd was ik het aardig eens met hoe ze in onze gemeente met de doop omgingen, al had ik wel mijn twijfels bij het weigeren van kinderen die wel bewust een keuze maakten. Maar toch blijft het probleem dat de meningsverschillen bleven, en dat zowel de partijen van de kinderdoop als van de volwassenedoop hun argumenten goed leken te

onderbouwen. Ik was nieuwsgierig naar de oorzaak hiervan maar had me niet beseft dat het wel eens zou kunnen dat beide partijen een stukje van de puzzel misten. Laten we dus maar eens kijken naar de puzzelstukjes die beide partijen hebben verzameld, of ze allemaal in deze puzzel thuishoren en of we er nog meer bij kunnen vinden. Er zijn trouwens nog veel meer andere denominaties die er allemaal net iets anders tegenaan kijken, maar ik zal het even bij de twee vormen houden die we in Nederland vrijwel overal tegenkomen.

Ik zal beginnen met de 'baptisten' methode, de volwassenedoop dus. Die hebben relatief weinig argumenten dus dat is snel opgesomd:

1: De doop is alleen voor 'bekeerden'.

Een aantal bijbelversen die hierbij worden aangehaald:

“ Markus 1:5: “en zij werden allen door hem gedoopt in de rivier de Jordaan, terwijl zij hun zonden beleden.”

“ Handelingen 2:38: “Bekeer u en laat ieder van u gedoopt worden in de Naam van Jezus Christus, tot vergeving van de zonden; en u zult de gave van de Heilige Geest ontvangen.”

“ Handelingen 18:8: “En Crispus, het hoofd van de synagoge, geloofde met heel zijn huis in de Heere; en velen van de Korinthiërs die Paulus hoorden, geloofden en werden gedoopt.”

“ Handelingen 22:16: “En nu, waarom aarzelt u? Sta op, laat u dopen en uw zonden afwassen onder aanroeping van de Naam van de Heere.”

Deze verzen laten allemaal zien dat de mensen eerst tot geloof en bekering komen voordat ze worden gedoopt.

2: 'Dopen' is vertaald van het Griekse woord 'baptismos', wat letterlijk 'onderdompelen' betekent.

Een aantal Griekse lexicons geven aan dat dit 'onderdompelen' betekent. Dit is dat ook wat je baptisten vaak als argument hoort geven waarom de kinderdoop met besprenkeling in elk geval geen geldige doop zou zijn. Ondanks dat deze lexicons een correcte uitleg van de betekenis van dit woord geven, geven sommigen de betekenis “wassen” of “reinigen met water”. Dit heeft te maken met de tekstuele context waar ik straks op terugkom.

3: De doop symboliseert de dood en opstanding van Jezus, en wij sterven aan ons oude leven en beginnen een nieuw leven.

Romeinen 6:3-10 “Of weet u niet dat wij allen die in Christus Jezus gedoopt zijn, in Zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood, opdat evenals Christus uit de doden is opgewekt tot de heerlijkheid van de Vader, zo ook wij in een nieuw leven zouden wandelen. Want als wij met Hem één plant zijn geworden, gelijkgemaakt aan Hem in Zijn dood, dan zullen wij ook aan Hem gelijk zijn in Zijn opstanding. Dit weten wij toch, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam van de zonde tenietgedaan zou worden en wij niet meer als slaaf de zonde zouden dienen. Want wie gestorven is, is rechtens vrij van de zonde. Als wij nu met Christus gestorven zijn, geloven wij dat wij ook met Hem zullen leven. Wij weten toch dat Christus, nu Hij is opgewekt uit de doden, niet meer sterft. De dood heerst niet meer over Hem. Want wat Zijn sterven betreft, is Hij voor eens en altijd voor de zonde gestorven, en wat Zijn leven betreft, leeft Hij voor God.”.

Als je er vanuit gaat dat de doop puur symbolisch is zou je inderdaad de conclusie kunnen trekken dat deze symbolie enkel op de dood en opstanding van Jezus betrekking heeft. Zoals je straks zult zien is dit beslist niet het geval.

4: De doop dient als getuigenis.

Alhoewel de doop zeker als een getuigenis kan dienen heb ik geen schriftuurlijke referenties kunnen vinden dat dit ook een doel van de doop is.

Dan nu de 'traditionele' tegenhanger. Voordat je als lezer direct gaat protesteren dat ik dit traditioneel noem; ik moet het gewoon even verwoorden en ik denk dat de meeste lezers zullen begrijpen wat ik hiermee bedoel. Bovendien stamt het woord 'traditie' van het Latijnse 'tradiere' wat betekend "in de handen leggen van een ander" oftewel doorgeven. Bij de traditionele versie komen we een aantal doctrines tegen die bedacht zijn lang nadat de evangeliën zijn opgeschreven en door de generaties doorgegeven alsof het bijbelse leer zou zijn. Dus m'n woordkeuze is wel enigszins bewust, al zal ik wel even moeten aangeven dat het niet m'n bedoeling is iemand te beledigen met zo'n uitspraak. Laten we gewoon eens kijken welke argumenten we allemaal vinden bij deze groep. Hier moet wel een stuk uitgebreider op worden ingedaan dan bij de eerste groep.

1: Jezus heeft de doop ingesteld in de tijd van het nieuwe testament.

“ Heidelbergse Catechismus zondag 25, vraag 68:
“Hoeveel sacramenten heeft Christus in het nieuwe verbond ingesteld?
Antwoord: Twee, namelijk de heilige doop en het heilig avondmaal.”

“ Heidelbergse Catechismus zondag 26, vraag 69:
“Hoe wordt u in de heilige doop onderwezen en ervan verzekerd, dat het enige offer van Christus aan het kruis u ten goede komt?
Antwoord: Christus heeft het waterbad van de doop ingesteld en daarbij beloofd, dat ik met zijn bloed en Geest van de onreinheid van mijn ziel, dat is van al mijn zonden, gewassen ben. Dit is even zeker als ik gewassen ben met het water, dat de onreinheid van het lichaam wegneemt.”

Bij vraag 68 geeft de catechismus geen bijbelreferenties. Waarom? Omdat nergens in de bijbel te vinden is dat Jezus de 'heilige doop' heeft ingesteld. (Over het avondmaal gaan we het nu even niet hebben.) Maar wat zeg ik dan van Mattheüs 28:19? Even geduld, dat lees je straks. Bij vraag 69 word dit vers wel aangehaald als bewijs dat Jezus de doop ingesteld zou hebben en verder zijn er een aantal verwijzingen naar waar de doop allemaal voor is.

2: In het oude testament was het verbond van de besnijdenis, in het nieuwe testament het verbond van de doop. Deze doctrine zal ik direct na de opsomming van de verschillende punten uitgebreid doornemen. Hier zitten zoveel foutieve aannames in dat dit goed moet worden behandeld.

3: Kinderen mogen gedoopt worden omdat Jezus zei: "Laat de kinderen tot Mij komen, want voor hen is het koninkrijk van God" (Lucas 18:15,16).

"Laat ze tot mij komen" zeggen is niet hetzelfde als zeggen: "doop ze". Maar je laten dopen hoort bij een bekering en als tot Jezus wilt komen moet je je bekeren. Wat dat betreft; niets op aan te merken. Waar wel het punt van discussie ontstaat is bij de vraag of een baby tot Jezus komt als de ouders hem of haar laten dopen.

Vers 17 kan zelfs zo geïnterpreteerd worden dat je het koninkrijk van God moet ontvangen (door bekering, doop etc.) terwijl je nog een kind bent. Als je dat zo letterlijk opvat zou het niet eens zin hebben om je als volwassene te laten dopen, maar dat staat natuurlijk in contrast met alle voorbeelden in de bijbel waar volwassenen tot bekering komen en worden gedoopt. In deze context moet het in elk geval duidelijk worden dat gedoopt worden niet gelijk staat aan het ontvangen van het koninkrijk.

4: In Handelingen 16:15 zien we dat Lydia en haar 'huis' werd gedoopt.

Het argument is dat zij waarschijnlijk ook kinderen had en dat die ook werden gedoopt. Als dat inderdaad zo zou zijn blijft er nog de vraag hoe oud die kinderen dan waren (vroeger bleven ze thuis wonen tot ze trouwden) en of zij er zelf voor kozen of dat het gewoon gedaan werd zonder dat de kinderen er bewust van waren.

Het zelfde geldt voor Crispus en zijn huis in handelingen 18:8.

5: Wij zijn in zonde geboren dus ook een kind (baby) kan van zonden worden gereinigd.

Dat wij in zonde zijn geboren is inderdaad waar. Maar wanneer kunnen wij gereinigd worden van onze zonden? Heeft het zin om iemand van zijn/haar zonden te reinigen als deze nog geen besef van zonde heeft en zonder twijfel nog zal gaan zondigen zonder daar besef van te hebben? Ik denk dat het antwoord op deze vragen duidelijk zal zijn aan het eind van m'n verhaal.

Dit zijn zo even de belangrijkste argumenten die we in deze discussie tegenkomen. We zullen nu verder kijken naar argument 2; het oude en het nieuwe verbond:

De traditionele leer zegt dus dat de doop in plaats van de besnijdenis is gekomen. Om te kijken of dat kan kloppen moeten we eerst kijken wat de bijbel precies zegt over het verbond van de besnijdenis.

In Genesis 17 lezen we hoe God Abraham belooft dat hij uitermate talrijk zal worden en hoe het land Kanaän als eeuwig bezit wordt geven. Als teken van dit verbond stelde God de besnijdenis in:

“ Genesis 17:9-14:
“Verder zei God tegen Abraham: En wat u betreft, u moet Mijn verbond in acht nemen, u en uw nageslacht na u, al hun generaties door. Dit is Mijn verbond dat u moet houden tussen Mij en u en uw nageslacht na u: al wie mannelijk is bij u moet besneden worden. U moet het vlees van uw voorhuid laten besnijden en dat zal een teken zijn van het verbond tussen Mij en u. Elk kind bij u van acht dagen oud, al wie mannelijk is, moet besneden worden, al uw generaties door: degene die in uw huis geboren is én degene die van enige vreemdeling voor geld gekocht is, die niet tot uw nageslacht behoort. Degene die in uw huis geboren is én degene die met uw geld gekocht is, moeten zeker besneden worden. Zo zal Mijn verbond in uw vlees tot een eeuwig verbond zijn. Maar hij die mannelijk en onbesneden is, van wie het vlees van zijn voorhuid niet besneden wordt, die persoon moet van zijn volksgenoten worden afgesneden; hij heeft Mijn verbond verbroken.”.

Wat als eerste op moet vallen is dat het verbond eeuwig is en dat dit verbond, inclusief besnijdenis, is ingesteld voor alle generaties. Dit betekent dus dat de besnijdenis niet is afgeschaft en ook niet afgeschaft zal worden. Maar let op, dit verbond is gesloten met Abraham en zijn nageslacht. Dit is dus niet van toepassing op de heidenen tot die zich bekeren. Op dit punt zijn er drie dingen die voor de meeste christenen onduidelijk zijn en waar al die verwarring uit voortkomt:

A: Zijn wij het nageslacht van Abraham?

Het kan zijn dat jij als lezer inderdaad het nageslacht van Abraham bent. Voor wie dat niet is; er wordt gezegd dat wie bekeerd is tot het nageslacht van Abraham behoort. Maar wat zegt de bijbel daar precies over?

Voor wie Johannes 8:33-39 er bij halen; Jezus sprak daar met de Joden. Deze waren inderdaad kinderen van Abraham maar degenen die niet naar de werken van Abraham deden noemde Hij zelfs kinderen van de duivel (vers 44).

Ook handelingen 3:25 en 7:6 zijn gesprekken met Joden. Maar in Galaten 3:26-29 lezen wij iets anders:

“Want u bent allen kinderen van God door het geloof in Christus Jezus. Want u allen die in Christus gedoopt bent, hebt zich met Christus bekleed. Daarbij is het niet van belang dat men Jood is of Griek; daarbij is het niet van belang dat men slaaf is of vrije; daarbij is het niet van belang dat men man is of vrouw; want allen bent u één in Christus Jezus. En als u van Christus bent, dan bent u Abrahams nageslacht en overeenkomstig de belofte erfgenamen.”.

Wat betekent dit? Als je kijkt naar bijvoorbeeld Gen. 21:12, Rom. 9:7 en Hebr. 11:18 zie je duidelijk dat alleen het nageslacht van Izaak het nageslacht van Abraham genoemd zal worden. Wat Paulus hier precies bedoelde te zeggen wordt vaak over het hoofd gezien: “overeenkomstig de belofte erfgenamen”. Een erfgenaam zijn is iets anders dan

iemands nageslacht zijn, als in dezelfde bloedlijn zitten. Wanneer wij als bekeerde heidenen Jezus volgen worden wij aangeënt aan de boom en zijn wij mede erfgenamen. Dit wil zeggen dat wij dus ook erfgenamen zijn van het koninkrijk (Jak 2:5), maar als wij geen letterlijk nageslacht van Abraham zijn hebben wij niets met het verbond van de besnijdenis van het vlees.

B: Waarom lijkt Paulus te zeggen dat de doop in plaats van de besnijdenis is gekomen?

Bij de gemeente in Kolosse was er ook onduidelijkheid over de besnijdenis. Daarom schrijft Paulus er een stukje over in zijn brief aan de gemeente daar. Voor de Joden is de besnijdenis natuurlijk erg belangrijk en waarschijnlijk is dat de reden dat sommige bekeerde heidenen dachten dat zij zich ook moesten laten besnijden. Maar Paulus legt uit dat dat voor hen niet nodig is, zij zijn immers besneden aan het hart. Kol. 2:11-15:

“In Hem bent u ook besneden met een besnijdenis die niet met handen plaatsvindt, door het uittrekken van het lichaam van de zonden van het vlees, door de besnijdenis van Christus. U bent immers met Hem begraven in de doop, waarin u ook met Hem bent opgewekt, door het geloof van de werking van God, Die Hem uit de doden heeft opgewekt. En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.”.

C: Waarom is er dan een 'oud' en een 'nieuw' verbond?

Eén van de dingen die mij het meeste opviel in discussies over de doop met hervormde/gereformeerde mensen is dat zij het telkens hebben over hét oude verbond. Dan vroeg ik altijd: “wat bedoel je met hét oude verbond?”. Het lijkt er namelijk op dat er vaak gedacht wordt er maar één verbond te vinden is in de Tenach ('oude' testament); het verbond van de besnijdenis. Maar als je de Tenach gewoon leest zie je snel dat dat niet het geval is. Zo zien we:

* Het verbond van de ark (Gen. 6:18)

* Het verbond dat er geen vloed meer zou komen die alles uitroeit (Gen. 9:11)

* Het verbond met Abraham van het land van Kanaän (Gen. 17)

* Het verbond met Israël (Ex. 24)

* Het verbond van de shabbat (Ex. 31)

* Het verbond van wonderen (Ex 34:10,11)

* etc, etc, etc.

Waarom hebben het dan telkens over hét oude verbond? Heel 'toevallig' is dat precies zoals het verbond van de besnijdenis in de Heidelbergse Catechismus wordt genoemd (zondag 27, vraag 74). Wordt dit verbond in de bijbel een oud verbond genoemd? Nee. Hoe komen ze er dan op dit verbond het (of een) oud verbond te noemen? Waarschijnlijk vanwege Hebrreeën 8:13:

“Als Hij spreekt van een nieuw verbond, heeft Hij daarmee het eerste voor verouderd verklaard. En wat oud is verklaard en wat verouderd, staat op het punt te verdwijnen.”

Wanneer je deze tekst geheel buiten de context laat zou je kunnen denken dat het over de besnijdenis zou kunnen gaan, zeker als je denkt dat dat het enige verbond was. Lees je de context wel dan wordt meteen duidelijk dat dit niet het geval is. Er wordt hier verwezen naar Jeremia 31:27-40. Wanneer je dat er bij pakt wordt het ook duidelijk over welke tijd er wordt gesproken dat het 'oude' zal verdwijnen.

Nu ik al die traditionele argumenten zo onderuit aan het halen ben vraag je je misschien af waar ik uiteindelijk heen wil. Tijd dus om te gaan kijken wat de bijbel wél leert over de doop.

Ten eerste moet je je afvragen waarom wij dopen, behalve omdat Jezus die opdracht gaf. De eerste keer dat we in het nieuwe testament lezen over de doop is in Mattheüs 3:1-12:

“In die dagen trad Johannes de Doper op en hij predikte in de woestijn van Judea, en zei: Bekeer u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen. Want deze is het over wie gesproken werd door de profeet Jesaja toen hij zei: De stem van een die roept in de woestijn: Maak de weg van de Heere gereed, maak Zijn paden recht. Deze Johannes had kleding van kameelhaar en een leren gordel om zijn middel; zijn voedsel was sprinkhanen en wilde honing. Toen liep Jeruzalem, heel Judea en heel het land rondom de Jordaan naar hem uit, en zij werden door hem gedoopt in de Jordaan, terwijl zij hun zonden beleden. Toen hij velen van de Farizeeën en Sadduceeën op zijn doop zag afkomen, zei hij tegen hen: Adderengebroad! Wie heeft u laten weten dat u moet vluchten voor de komende toorn? Breng dan vruchten voort in overeenstemming met de bekering, en denk niet dat u bij uzelf kunt zeggen: Wij hebben Abraham als vader; want ik zeg u dat God zelfs uit deze stenen voor Abraham kinderen kan verwekken. De bijl ligt zelfs al aan de wortel van de bomen; elke boom dan die geen goede vrucht voortbrengt, wordt omgehakt en in het vuur geworpen. Ik doop u wel met water tot bekering, maar Hij Die na mij komt, is sterker dan ik; ik ben het niet waard Hem Zijn sandalen na te dragen. Hij zal u dopen met de Heilige Geest en met vuur. Zijn wan is in Zijn hand en Hij zal Zijn dorsvloer grondig reinigen en Zijn tarwe in de schuur verzamelen en Hij zal het kaf met onuitblusbaar vuur verbranden.”

Als Johannes al doopte voordat Jezus was gekomen, waarom zou iemand dan beweren dat Jezus de doop heeft ingesteld? Dat soort onzin lees je alleen maar in de Catechismus. Niet dat ik de lezer wil beledigen die vastklampt aan z'n 'heilige' catechismus met z'n 'sacramenten', maar als je dit soort schrijfsels als autoriteit beschouwd gaat er iets goed mis. De schrijvers van de Heidelbergse Catechismus hebben vast wel goede bedoelingen gehad maar ze hadden het echt niet altijd bij het juiste eind. Sorry, dat moest even gezegd worden.

Maar sta hier eens even bij stil: Waarom doopte Johannes? En waarom doopte hij de Joden? En waarom vonden de Joden dit zo normaal? Nee, dit was niet nieuw voor de Joden, zij wisten heel goed waarom Johannes ze doopte. Laten we eens kijken naar Hebreeën 6:1,2:

“Laten wij daarom het eerste onderwijs met betrekking tot Christus laten rusten, en doorgaan tot de volmaaktheid, zonder opnieuw het fundament te leggen van bekering van dode werken en van geloof in God, van de leer van de dopen, van de handoplegging, van de opstanding van de doden en van het eeuwig oordeel. En dat zullen wij ook doen, als God het toestaat.”.

Paulus heeft het hier over de leer van de “dopen”. Meervoud dus. Ook in deze brief wordt er geen nadere toelichting op gegeven aangezien deze brief aan de Hebreeërs is gericht, die altijd al wisten wat ‘dopen’ is. Ook Jezus sprak over verschillende ‘dopen’; de doop met water, de doop met vuur, de doop van leiden, de doop met de Heilige Geest etc. OK, terug naar Johannes. Johannes (Yochanan Ben Zachariah) was een kohen (Kohanim), een Joodse priester. Wat Johannes deed, kennen de Joden als de mikveh. De teksten van o.a. Mattheüs en de brief aan de Hebreeën waren origineel in het Hebreeuws geschreven, waar het woord “mikveh” in gebruikt wordt. Toen deze brieven in het Grieks werden vertaald hebben ze hiervoor het woord “baptismos” voor gebruikt, wat in de praktijk ongeveer hetzelfde is, maar vergeleken met het Hebreeuwse woord een heel andere betekenis heeft. De Hebreeuwse versies zijn vrij snel zoek geraakt, wat o.a. te maken heeft met de vervolging door de katholieke kerk, die alle Hebreeuwse teksten wilde vernietigen, en lange tijd hebben christenen gedacht dat de originele brieven in het Grieks waren geschreven. Ondanks dat de kerkvaders schreven dat de teksten in het Hebreeuws waren geschreven. De Hebreeuwse versie van de Hebreënen brief is volgens mij nooit terug gevonden, maar sinds enkele jaren hebben we wel de Hebreeuwse versie van Mattheüs, die door de Joden bleek te zijn bewaard (Er zijn er intussen al 20 teruggevonden). Maar terwijl de baptisten zich druk maakten om de betekenis van het woord “baptismos” heeft het originele woord een veel diepere betekenis. Het woord “mikveh” betekend “stromend water”, maar voor de Joden betekent het meer dan alleen

dat. In de Thora word namelijk het gebod gegeven om je te reinigen met de mikveh als je onrein bent. Voorbeelden hiervan zie je bijvoorbeeld in Leviticus 11; wanneer je in aanraking geweest bent met dode dieren, Leviticus 15 geeft aan dat een man onrein is als hij een vloeiing (lozing of druiper) heeft en de vrouw is onrein tijdens haar ongesteldheid, In Numeri 19 zien we vergelijkbare instructies bij sterfgevallen. Het wassen doe je dan in stromend water (mikveh). Tegenwoordig gaan de Joden anders om met de mikveh en zien ze het met name alleen nog als een ritueel reinigingsbad waar Joodse vrouwen na hun ongesteldheid in baden. Maar naast de praktische hygiënische redenen van de mikveh heeft het ook een geestelijke betekenis. Deze geestelijke betekenis zien we duidelijk terug wanneer Johannes de Joden doopt met de doop van bekering. Nadat zij hun zonden beleden werden zij gewassen van de onreinheid van hun zonden (Matt. 3:6).

Heel veel christenen denken dat de Thora tegenwoordig niet meer van toepassing is, wat waarschijnlijk ook de reden is dat ook bij de doop het verband met de Thora onopgemerkt is gebleven. Wat je heel goed moet beseffen is dat deze leer keihard ingaat tegen de boodschap van Jezus en elke schrijver in het nieuwe testament. In Mattheüs 5:17-20 zegt Jezus:

“Denk niet dat Ik gekomen ben om de Wet of de Profeten af te schaffen; Ik ben niet gekomen om die af te schaffen, maar te vervullen. Want, voorwaar, Ik zeg u: Totdat de hemel en de aarde voorbijgaan, zal er niet één jota of één tittel van de Wet voorbijgaan, totdat het alles geschied is. Wie dan een van deze geringste geboden afschaft en de mensen zo onderwijst, zal de geringste genoemd worden in het Koninkrijk der hemelen; maar wie ze doet en onderwijst, die zal groot genoemd worden in het Koninkrijk der hemelen. Want Ik zeg u: Als uw gerechtigheid niet overvloediger is dan die van de schriftgeleerden en de Farizeeën, zult u het Koninkrijk der hemelen beslist niet binnengaan.”

En wat doet de gemiddelde christen? Hij leest: “denk niet”, stopt met denken en leest dan verder. Omdat hij gestopt is met denken snapt hij niet wat er staat, komt even later een tekst van Paulus tegen die hij niet in de context leest en trekt de conclusie dat Jezus met het vervullen van de wet bedoelde dat Hij de wet af heeft geschaft. Het is te bizar voor woorden! Ook ik heb dit lange tijd geloofd omdat dit mij altijd zo is onderwezen, maar als je eenmaal de bijbel leest en niet stopt met denken dan steek je nog eens wat op. Sorry dat ik het zo hard zeg maar het wordt hoog tijd dat al die christenen die liever de hele avond voor de TV hangen een keer hun bijbel pakken en die echt gaan bestuderen. Het is het woord van God en de leidraad voor je leven. Als je de TV belangrijker vindt, waarom noem je jezelf dan christen? Ik heb nu zeker niet tegen alle christenen maar degenen om wie het gaat zullen het wel snappen. Ik zal niet zeggen dat ik altijd zo braaf de bijbel heb bestudeerd, ik moest ook wakker worden geschud en ben blij dat dat is gebeurd.

Jezus kwam dus om de Thora en de profeten te vervullen. Wat houdt dat in? Het betekent ten eerste dat Hij zich aan de hele Thora heeft gehouden en geen enkel gebod heeft gebroken. Jezus brak alleen de geboden van de farizeeën, die hun eigen regels aan de Thora hadden toegevoegd. Verder kwam Hij om de lentefeesten (zie Leviticus 23) te vervullen, die een voorafschaduwing waren van Zijn komst. De herfstfeesten worden zal Hij vervullen bij Zijn wederkomst. Ook heeft Hij met Zijn komst een groot deel van de profeten vervuld en zal de rest van de profeten vervullen met Zijn wederkomst. In tegenstelling tot wat bijna elke christen gelooft: Jezus heeft niet met Zijn dood alles vervuld. Dat Hij zei: “Het is volbracht” heeft te maken met het offer dat Hij bracht, wat ook weer een deel van de vervulling van de Thora is. En nu is Jezus de eeuwige Hogepriester zodat er na Zijn eeuwige offer geen nieuwe offers meer gebracht hoeven te worden. Nog een vervulling dus, zonder het gebod van de offers af te hebben geschaft. Ik snap dat deze dingen nieuw zijn voor de meeste lezers. Dat is het resultaat van honderden jaren christenen die zich laten onderwijzen door een paar mensen die dezelfde doctrines ingeprent hebben gekregen. Heb je moeite met wat ik hier zeg? Van mij hoeft je niets aan te nemen, onderzoek het zelf. Ik neem aan dat je als christen gewoon een bijbel hebt. Ik zal onderaan nog een aantal links geven die je kunnen helpen met het effectief bestuderen van deze stof.

Waarschijnlijk zie je hem al aankomen: Dat wij christenen ook aan de mikveh doen is ook een vervulling van de Thora. Wij als die als heidenen zonder de Thora hebben geleefd kunnen niet zomaar aan alles deelnemen zonder eerst rein gewassen te zijn. Omdat Jezus voor de heidenen het offer heeft gebracht mogen wij in Zijn autoriteit de mikveh ontvangen. Daarom zei Jezus in Mattheüs 28:19: "Ga heen, onderwijs alle volken en doop hen in Mijn Naam...". Voor de oplettende lezer: In de moderne bijbelvertalingen staat: "en doop hen in de Naam van de Vader, de Zoon ende Heilige Geest". Dit soort drie-eenheid onzin is een paar honderd jaar nadat de evangeliën zijn opgeschreven aan de bijbel toegevoegd. De Hebreeuwse versie van Mattheüs zegt dan ook "en doop hen in Mijn Naam". En dat is ook precies wat de discipelen doen, wat je na kunt lezen in Handelingen 2:38, 8:16, 19:5 en Kolosenzen 3:17.

Als je het tot zover begrijpt zal het duidelijk zijn dat het niet zomaar gaat om een mysterieuze symbolische opdracht die Jezus heeft ingesteld. Of je nu als klein kind of volwassene mikveh't dat maakt weinig uit. Maar je doet het als je je hebt afgekeerd van hetgeen je onrein maakt, van je zonde. Technisch gezien is er zelfs niets op tegen en baby te mikveh-en terwijl deze nog niet eens bekeerd is. Maar als je vervolgens dat kind wijs maakt dat hij of zij geen mikveh meer nodig heeft omdat hij/zij die als baby al heeft gehad, dan zit je fout. Al ben je als volwassene gedoopt, als je nog steeds leeft in zonde of bent teruggevallen omdat je bekering niet echt was, dan kan je je alsnog bekeren en je opnieuw van je zonden reinigen. Daarbij hoef je je niets aan te trekken van het schenden van de zogenaamde traditionele 'sacramenten'. Het is op z'n hoogst vervelend als je ouders het je kwalijk nemen als je hun 'doop' niet accepteert. Wat je in elk geval moet begrijpen is dat 'bekeren' betekent dat je je afkeert van je zonden, en niet gewoon een religie gaat aanhangen. Het is een handicap van de Nederlandse taal dat wij er maar één woord voor hebben, terwijl er in het Engels met de woorden "repent" en "convert" een heel duidelijk verschil te zien is. De bijbel spreekt uiteraard over "repentance" en niet over "converting". Als je je laat dopen omdat je Jezus wel wilt volgen maar de geboden van God niet wilt bewaren (je eraan houden dus) dan heeft je doop weinig zin.

Ik wil ook nog even kijken naar de voorbeelden van het dopen van "het huis", zoals we in Handelingen 16 zien bij het gezin van Lydia en in Handelingen 18 bij het gezin van Crispus. Als je wilt begrijpen wat er daar gebeurde moet je teruggaan naar de cultuur van die tijd. Als zij daar met hun huis God dienden dan moest je als kind/puber daar niet tegenin gaan. Zeker bij de Joden die volgens de Thora leefden was het ongehoord dat de kinderen in zulke dingen hun eigen gang gingen en zelf een keuze zouden maken als zij daar ooit toevallig zin in hadden. Als pa en ma zich bekeerden, dan bekeerde de kinderen automatisch ook en hun ouders onderwezen hun kinderen daarin. In onze 'moderne' cultuur vinden wij het normaal om niet om te kijken naar je kinderen en hen niet in de bijbel te onderwijzen. We hopen maar dat ze af en toe wat in de kerk opvangen en dat ze ooit een keer zelf "voor God kiezen". Dat is niet zoals God het functioneren van een gezin bedoeld heeft en dat het nu zo gaat is een groot probleem van deze tijd. Daarom wil ik ouders extra aansporen hun ouderlijke verantwoordelijkheden goed op zich te nemen, de bijbel te bestuderen en hun kinderen te onderwijzen voor het te laat is.

We kunnen nu ook nog kibbelen of besprekelen ook voldoet als mikveh maar dat lijkt mij tevergeefs. Ik zou het onnozel vinden de mikveh met zoiets te vervangen maar ik zou er zelf geen oordeel over durven te geven. Maar als je je aan God's geboden wilt houden zou je waarschijnlijk ook niet op het idee komen om iemand te gaan besprekelen als vervanging van het wassen met veel water.

Ik kan het nu ook nog gaan hebben over alle varianten van de dopen, maar voor het gemak verwijs ik je even naar een serie van Michael Rood over dit onderwerp, als je het interessant vindt hier meer over te leren. Mochten er veel vragen ontstaan dan schrijf ik nog wel een vervolg.

Hier een uitgebreide uitleg van Micheal Rood over de Mikveh (Engelstalig):

[Mikveh, doctrine of baptisms](#)

